

การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนภาษา
ไทยของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4
มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ปีการศึกษา 1/2562
Development of Learning and Teaching Model for Skill of Thai
Teaching Students In Mahamakut Buddhist University; Lanna
Campus, Class 4 In Semester 1/2019

พระครูปลัดณฐกร ปภิญญานเมธี, พระครูปริยัติกิตติวิมล
อักรชัย ชัยแสวง, ชุ่ม พิมพ์ศิริ, ทองสาย ศักดิ์วีระกุล
กิตติคุณ ภูลายายาว

PhrakhruPalad Nathakorn Patibhanamedhee, PhrakhruPariyatkittivimol
Akrachai Chaisawaeng, Choom Phimkeeree, Thongsai Sakveerakhul
Kittikhun Phoolaiyao

มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย, วิทยาเขตล้านนา
Mahamakut Buddhist University, Lanna Campus

Corresponding Author, E-mail : d_na2549@hotmail.com

บทคัดย่อ

บทความวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย และ 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบพัฒนาทักษะการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย การวิจัยเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยกลุ่มตัวอย่างคือนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 ภาคปกติ ปีการศึกษาที่ 1/2562 จำนวน 52 คน มมร.ว. ล้านนา เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลในรูปแบบตารางประกอบบรรยาย

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านสภาพปัญหาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนโดยรวมมีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 82.20 2) ด้านการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนโดยรวม 4 ด้าน แผลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69 3) ด้านการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอน โดยรวมแผลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

คำสำคัญ : การพัฒนา, รูปแบบการเรียนการสอน, ทักษะการสอน

Abstract

The objectives of this research were 1) to study the problems in learning and teaching of students in Thai teaching studies, 2) to develop learning and teaching models of students in Thai teaching studies, and 3) to present learning and teaching models of students in Thai teaching studies. This research was the quantitative. The sample group in this research was 52 members of 4th year students in Thai Teaching Studies, regular semester, academic year 1/2019, MBU, Lanna Campus. Questionnaires were used as tools to collect the data. The statistics used for data analysis were frequency, percentage, mean, standard deviation. Presenting the results was used in the form tables to describe.

The results of the study are as follows. 1) In the terms of problems in learning and teaching, the opinion in overall point was 82.20. 2) In the terms of the development of learning and teaching models, the result of 4 aspects in overall point was in a high level 4.06 and the standard deviation was 0.69. 3) In the terms of presentation of learning and teaching models, the result in overall point was in a high level at 4.05 and the standard deviation was 0.77.

Keywords: The development, Learning and Teaching Models, Teaching Skills

บทนำ

การพัฒนาประเทศจำเป็นต้องอาศัยการจัดการศึกษา เพื่อให้ประชากรในประเทศได้รับการศึกษาอย่างทั่วถึงและมีคุณภาพในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 พ.ศ. 2560 - 2564 ที่กล่าวถึงการเตรียมความพร้อมของประเทศในด้านการพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีและนวัตกรรม ได้กล่าวถึงการพัฒนากทักษะความรู้ความสามารถของคน มุ่งเน้นการพัฒนาทักษะที่เหมาะสมในแต่ละช่วงวัยเพื่อวางรากฐานให้เป็นคนมีคุณภาพในอนาคต การพัฒนาทักษะสอดคล้องกับความต้องการในตลาดแรงงานและทักษะที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21 ของคนในแต่ละช่วงวัยตามความเหมาะสม อีกทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในทุกระดับและยกระดับการเรียนรู้โดยเน้นการพัฒนาคุณภาพการศึกษาขั้นพื้นฐานทั้งการบริหารจัดการโรงเรียนขนาดเล็ก ปรับระบบการจัดการเรียนการสอน และการพัฒนาคุณภาพครูทั้งระบบรวมทั้งการยกระดับคุณภาพการศึกษาสู่ความเป็นเลิศในสาขาวิชาที่มีความเชี่ยวชาญเฉพาะด้าน และพัฒนาระบบทวิภาคีหรือสหกิจศึกษาให้เอื้อต่อการเตรียมคนที่มีทักษะให้พร้อมเข้าสู่ตลาดแรงงาน นอกจากนี้ต้องให้ความสำคัญกับการสร้างปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิตทั้งสื่อการเรียนรู้และแหล่งเรียนรู้ที่หลากหลาย (แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 : 15)

ในการพัฒนาทักษะด้านการจัดการเรียนรู้ในชั้นเรียนเป็นจุดสำคัญที่ต้องทำให้ครูไทยปรับวิธีเรียนเปลี่ยนวิธีสอน โดยให้เด็กมีส่วนร่วมในการคิด ทำ พูด มากขึ้น เพื่อค้นหา สร้างความรู้ด้วยตนเอง ส่วนครูต้องสอนให้น้อยลง แต่กลับไปเป็นผู้เตรียมประสบการณ์เรียนรู้ให้มากขึ้น กระตุ้นให้ผู้เรียนแสวงหาสารสนเทศ สร้างความรู้ ประยุกต์ความรู้ในการพัฒนาครูไทยในยุคศตวรรษที่ 21 จึงต้องเป็นการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาที่จะออกไปเป็นครูให้มีทักษะของความเป็นครูมืออาชีพควบคู่ไปกับการเป็นครูผู้มีจิตวิญญาณแห่งความเป็นครู มีคุณธรรมจริยธรรม และจรรยาบรรณสำหรับครูและทักษะสำคัญอย่างยิ่งสำหรับครูยุคใหม่เพื่อสร้างเด็กยุคใหม่อันเป็นยุคเทคโนโลยีสารสนเทศแล้วก้าวเข้าสู่ยุคสังคมแห่งปัญญาได้อย่างยั่งยืนครูเป็นบุคคลสำคัญที่มีความใกล้ชิดกับนักเรียนมากที่สุดในชีวิตของการเรียนรู้ที่นอกจากจะเป็นผู้มีความรู้ ความเข้าใจในความรู้ทั้งความรู้พื้นฐาน และความรู้ทางวิชาชีพตลอดจนการเป็นผู้ที่มีทักษะศตวรรษที่ 21 จึงต้องมีคุณธรรมนำหน้าและก่อปรด้วยความเป็นนักเรียน (learner) เป็นผู้นำ (leader) ตลอดจนเป็นนวัตกรรม (innovator) ผู้สร้างนวัตกรรมการเรียนรู้ ถ้าวาระบบการพัฒนา

ศักยภาพครูให้มีลักษณะข้างต้นครูก็สามารถผลิตเด็กไทยให้เป็นผู้มีลักษณะเช่นเดียวกัน คือ เป็นเด็กไทยที่เป็นนักเรียนรู้ (Learner) เป็นผู้นำ (leader) และเป็นเด็กผู้สร้างผลงานใหม่ หรือเป็นนวัตกรรม (innovator) (พิมพ์พันธุ์ เตชะคุปต์ & พเยาว์ ยินดีสุข, 2557) โดยครูถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องต่อการเตรียมคนในศตวรรษที่ 21 ซึ่งครูต้องปรับเปลี่ยนบทบาทของครูต่อการจัดการศึกษาจาก “ผู้สอน” เป็น “ผู้ฝึก” บทบาทของครูต่อสภาพแวดล้อมการศึกษาจาก “ครูในห้องสี่เหลี่ยม” เป็น “ครูจากสภาพแวดล้อม” เนื่องจากขอบเขตการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สามารถเรียนรู้ได้ตลอดเวลา ไม่จำกัดสถานที่ เวลาและบุคคล, บทบาทของครูต่อการสร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างครูเปลี่ยนจาก “ครูคนเดียว” เป็น “การรวมตัวของครูประจำการ” (Professional Learning Community) เป็นการรวมตัวกัน ของกลุ่มครูโดยมีวัตถุประสงค์เดียวกันในการพัฒนาผู้เรียน และเพื่อแลกเปลี่ยนเรียนรู้ประสบการณ์ทำหน้าที่ครูซึ่งกันและกัน, บทบาทของครูต่อวิธีการจัดการเรียนการสอนจาก “ครูเน้นสอนแบบท่องจำ” เป็น “ครูเน้นการเรียนรู้แบบลงมือปฏิบัติ” (Learning by Doing) เปลี่ยนจากครูที่ยืนหน้าชั้นเรียน พูดตามตำราหรือเอกสารประกอบรายวิชาเป็นให้ผู้เรียนลงมือปฏิบัติ เช่น การเรียนรู้แบบโครงงาน (Project based Learning : PBL) แล้วการเรียนรู้ก็จะเกิดภายในใจและสมองของผู้เรียนตลอดไป (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, ม.ป.ป.) ซึ่งในการที่จะทำให้เกิดการส่งเสริมทักษะการสอนที่ดีได้นั้นต้องอาศัยรูปการจัดการเรียนการสอนที่ดี ซึ่งตามหลักรูปแบบการสอนที่ ทิศนา แหม่มณี ได้ให้ความหมายไว้ว่า ในทางศึกษาศาสตร์ มีคำที่เกี่ยวข้องกับรูปแบบ คือ รูปแบบการสอน Model of Teaching หรือ Teaching Model และรูปแบบการเรียนการสอนหรือรูปแบบ การจัดการเรียนการสอน Instructional Model หรือ Teaching-Learning Model คำว่า รูปแบบการสอน มีผู้อธิบายไว้ดังนี้

1) รูปแบบการสอน หมายถึง แบบสอนหรือแผนของการสอน รูปแบบการสอนหนึ่งจะมีจุดเน้นที่เฉพาะเจาะจงอย่างใดอย่างหนึ่ง รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจึงมีจุดหมายที่แตกต่างกัน

2) รูปแบบการสอน หมายถึง แผนหรือแบบซึ่งสามารถใช้การสอนในห้องเรียนหรือสอนพิเศษเป็นกลุ่มย่อย หรือ เพื่อจัดสื่อการสอน ซึ่งรวมถึงหนังสือ ภาพยนตร์ เทป บันทึกละเอียด โปรแกรมคอมพิวเตอร์และหลักสูตรรายวิชา รูปแบบการสอนแต่ละรูปแบบจะเป็นแนวในการออกแบบการสอนที่ช่วยให้นักเรียนบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่รูปแบบนั้น ๆ กำหนด

3) รูปแบบการสอน หมายถึง แผนแสดงการเรียนการสอน สำหรับนำไปใช้สอนในห้องเรียนเพื่อให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ตามจุดมุ่งหมายที่กำหนดไว้ให้มากที่สุด แผนดังกล่าวจะแสดงถึงลำดับความสอดคล้องกัน ภายใต้หลักการของแนวคิดพื้นฐานเดียวกัน องค์ประกอบทั้งหลายได้แก่ หลักการจุดมุ่งหมาย เนื้อหา และทักษะที่ต้องการสอน ยุทธศาสตร์การสอน วิธีการสอน กระบวนการสอนขั้นตอนและกิจกรรมการสอน และการวัดและประเมินผล

เมื่อเป็นดังนี้การพัฒนาารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมให้เกิดทักษะการสอนให้กับนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยจึงมีความจำเป็นอย่างยิ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่งภาษาไทยซึ่งถือเป็นเครื่องมือของคนในชาติ นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยต้องมีความรู้และทักษะการใช้ภาษาที่ถูกต้องเพื่อการสื่อสารทำความเข้าใจซึ่งกันและกัน ใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสมในการประกอบกิจ การงาน ทั้งส่วนตน ครอบครัว กิจกรรมทางสังคมและประเทศชาติ รวมทั้งเป็นเครื่องมือการเรียนรู้ การบันทึกเรื่องราวจากอดีตถึงปัจจุบัน และเป็นวัฒนธรรมของชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งทักษะการส่งสารคือ การพูดกับการเขียนเพราะการสื่อสารมีความสำคัญดังนี้ 1) การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการดำรงชีวิตของมนุษย์ทุกเพศ ทุกวัย ไม่มีใครที่จะดำรงชีวิตได้ โดยปราศจากการสื่อสาร ทุกสาขาอาชีพก็ต้องใช้การสื่อสารในการปฏิบัติงาน การทำธุรกิจต่าง ๆ โดยเฉพาะสังคมมนุษย์ที่มีการเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตลอดเวลา พัฒนาการทางสังคม จึงดำเนินไปพร้อม ๆ กับพัฒนาการทางการสื่อสาร 2) การสื่อสารก่อให้เกิดการประสานสัมพันธ์กันระหว่างบุคคลและสังคม ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจ อันดีระหว่างคนในสังคม ช่วยสืบทอดวัฒนธรรม ประเพณี ช่วยธำรงสังคมให้อยู่ร่วมกันเป็นปกติสุขและอยู่ร่วมกันอย่างสันติ 3) การสื่อสารเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาความเจริญก้าวหน้าทั้งตัวบุคคลและสังคม การพัฒนาทางสังคมในด้านคุณธรรม จริยธรรม วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี รวมทั้งศาสตร์ในการสื่อสาร จำเป็นต้องพัฒนาอย่างไม่หยุดยั้ง การสื่อสารจึงเป็นเครื่องมือในการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์และพัฒนาความเจริญก้าวหน้าในสังคมไทย ปัญหาในการส่งสารนั้นจะสังเกตจาก ผู้ส่งสาร (sender) หรือ แหล่งสาร (source) คือ บุคคล กลุ่มบุคคล หรือ หน่วยงานที่ทำหน้าที่ในการส่งสารที่เป็นผู้เริ่มต้นส่งสารด้วยการแปลสารนั้นให้อยู่ในรูปของสัญลักษณ์ที่มนุษย์สร้างขึ้นแทนความคิด ได้แก่ ภาษาและอากัปกิริยาต่าง ๆ เพื่อสื่อสารความคิด ความรู้สึก ข่าวสาร ความต้องการและวัตถุประสงค์ของตนไปยังผู้รับสารด้วยวิธีการใด ๆ หรือส่งผ่านช่องทางใดก็ตาม เช่น ผู้พูด ผู้เขียน เป็นต้น

การวิจัยเรื่องนี้จะจำกัดเฉพาะนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 เพราะได้พบปัญหาการใช้ภาษาของนักศึกษาในการสื่อสารที่ใช้คำที่ผิดหลักไวยากรณ์ คำที่ไม่ตรงตามตัวสะกด เป็นต้น คำที่เป็นภาษาแบบนี้สร้างปัญหาให้วัยรุ่นและเด็กนักเรียน และจะเกิดผลกระทบกับนักเรียนเป็นอย่างมากเนื่องจากนักเรียนยังไม่ค่อยรู้ว่า คำเช่นไร ควรใช้สื่อสาร หรือเกิดความคิดคะนองในการสื่อสารจนเป็นนิสัยซึ่งไม่เหมาะกับการเป็น นักศึกษาสาขาวิชาชีพครูของชาติ

จากปัญหาเหล่านี้จะกลายเป็นผลกระทบต่อสังคม คือ ทั้งในระดับโรงเรียน กล่าวคือนักเรียนจะใช้คำที่ไม่ถูกต้องตามกาลเทศะ ความหมายของคำจะเปลี่ยนไปทำให้ การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผลเพราะผู้รับสารบางกลุ่มไม่เข้าใจ ส่วนในระดับมหาวิทยาลัยผู้สอน พบคำศัพท์แปลก ๆ บ่อยครั้งที่นักศึกษาเขียนรายงานก็ดี สนทนาได้ตอบกับอาจารย์ก็ดีซึ่ง ไม่เหมาะสมและในสังคมไทยจักส่งผลให้ภาษาวิบัติที่ส่งผลไปสู่วัฒนธรรมไทย ผู้ด้อยการ ศึกษาได้อิน ได้เห็นจะคิดว่าเป็นการโก้เก๋ นับว่าเป็นปัญหาหรืออุปสรรคต่อผู้รับสาร เช่น 1) ขาดความรู้เรื่องในสารที่จะรับเพราะบางเรื่องไม่รู้ 2) ขาดความพร้อมที่จะรับสารเนื่องจาก ไม่ทันตั้งตัวรับสาร 3) ผู้รับสารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อผู้ส่งสาร 4) ผู้รับสารมีทัศนคติที่ไม่ดีต่อ คำศัพท์ในสารและ 5) ผู้รับสารมีความคาดหวังในการสื่อสารสูงเกินไปทำให้เกิดความเบื่อ หน่ายต่อระบบการสื่อสาร

ดังนั้น ผู้วิจัยในฐานะเป็นอาจารย์สอนนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยของ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา พบว่า นักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย มีพื้นฐานการใช้ภาษาไทยและหลักภาษาไทยมาแล้ว แต่ยังต้องมีการนำความรู้เหล่านั้น ไปถ่ายทอดให้กับผู้เรียนโดยใช้วิธีการและรูปแบบการเรียนการสอนที่ได้รับการพัฒนาทาง ด้านทักษะการสอนเพื่อสื่อสารหรือส่งสารเพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหา ความคิดและคุณค่าของ ภาษาไทย โดยเฉพาะในสื่อสาร ผู้วิจัยจึงเสนอรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการ สอนภาษาไทยเพื่อช่วยให้นักศึกษามีความรู้ ความเข้าใจในรูปแบบการเรียนการสอน เพื่อให้ นักศึกษาเกิดการพัฒนาทักษะการสอนภาษาไทยให้ดียิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอน ของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

2. เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอน ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

3. เพื่อนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอน ของ นักศึกษาด้านวิชา การสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา

ระเบียบวิธีวิจัย

วิธีการดำเนินการวิจัยในครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive sampling) เป็นการเลือกกลุ่มตัวอย่างโดยพิจารณาจากการตัดสินใจของผู้วิจัยเอง ลักษณะของกลุ่มที่เลือกเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการวิจัย โดยมีขั้นตอนการศึกษาดังต่อไปนี้

1. ประชากรที่ศึกษา ได้แก่ นักศึกษาด้านวิชา การสอนภาษาไทยปีที่ 4 สาขาวิชา การสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 จำนวน 60 รูป/คน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้คือ นักศึกษาระดับปริญญาตรีชั้นปีที่ 4 สาขาวิชา การสอนภาษาไทย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2562 ได้ประชากรกลุ่มตัวอย่างจำนวน 52 รูป/คน โดยใช้ตารางของเครจซี่และมอร์แกน (krejcie & morgan) และเก็บข้อมูลแบบง่าย (Simple sampling)

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เครื่องมือที่ใช้ในวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามวิจัยเชิงปริมาณเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลที่สร้างขึ้นจากการศึกษา เรื่อง การเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนของนักศึกษาด้านวิชา การสอนภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ปีการศึกษา 1/2562 โดยข้อคำถามได้ครอบคลุมถึงวัตถุประสงค์ของการวิจัย แบ่งออกเป็น 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ สภาพปัญหาการพูดและสภาพปัญหาการเขียน

ตอนที่ 2 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายปิด เป็นคำถามเกี่ยวกับการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนของนักศึกษาด้านวิชา การสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา แบ่งเป็น 4 ด้าน คือ 1) กิจกรรมสภาพปัญหาการเรียนการสอนการพูด 2) กิจกรรมสภาพปัญหาการเรียนการสอนการเขียน

3) กิจกรรมพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน และ 4) กิจกรรมนำเสนอรูปแบบการส่งเสริมทักษะการสอน เมื่อได้ผลการวิจัยแล้วผู้วิจัยจึงได้ใช้คำถามปลายปิดถามถึงความพึงพอใจในกิจกรรมการสอน 4 ด้าน ซึ่งเป็นลักษณะคำถามแบบมาตราส่วน 5 ระดับโดยใช้หลักมาตราวัดลิเกิร์ต (Likert Scale) คือ ระดับมากที่สุด มาก ปานกลาง น้อยและน้อยที่สุด และการแบ่งช่วงคะแนนเฉลี่ยซึ่งใช้เป็นเกณฑ์มาตรฐาน เพื่อพิจารณาเปรียบเทียบกับค่าคะแนนที่คำนวณได้ตามขั้นตอนที่ระบุไว้โดยเกณฑ์ของเบสต์ (Best) (สุจิตรา บุญยรัตพันธุ์, 2546 : 120)

ตอนที่ 3 เป็นแบบสอบถามลักษณะแบบปลายเปิด เกี่ยวกับการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนของนักศึกษา สาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา จังหวัดเชียงใหม่

ตอนที่ 4 ปัญหาและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการพัฒนาการพูดกับการเขียนของนักศึกษา

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล โดยนำไปเก็บข้อมูลจริงกับกลุ่มเป้าหมาย โดยผู้วิจัยได้เก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง ผู้ศึกษาได้ดำเนินการศึกษาเก็บข้อมูลด้วย โดยมีขั้นตอนดังนี้

ผู้วิจัยติดต่อวิทยาลัยศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา เพื่อขออนุญาตเก็บข้อมูลกับนักศึกษาจำนวน 60 รูป/คน ด้วยตนเอง โดยการเก็บแบบง่ายคือ จับฉลากคัตอบ 8 รูป/คน ที่เหลือ 52 รูป/คน (เก็บทั้งหมด) 2. นำแบบสอบถามทั้งหมดมาตรวจสอบความสมบูรณ์ 3. ลงรหัสข้อมูลแต่ละฉบับเพื่อวิเคราะห์ข้อมูลในโปรแกรมคอมพิวเตอร์ 4. นำข้อมูลที่ได้จากการเก็บรวบรวมข้อมูลไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยวิธีการทางสถิติต่อไป

4. การวิเคราะห์ข้อมูล

1) ตอนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ได้แก่ การวิเคราะห์หาค่าความถี่ (Frequency) ร้อยละ (Percentage)

2) ตอนที่ 2 ข้อมูลความพึงพอใจด้วยค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ใช้วิเคราะห์ข้อมูลความพึงพอใจในการส่งเสริมทักษะการสอน (บุญชม ศรีสะอาด, 2546 หน้า 104)

3) ตอนที่ 3 ข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามปลายเปิด เกี่ยวกับความคิดเห็นเพื่อเสนอแนะเกี่ยวกับรูปแบบพัฒนาการเรียนการสอนของนักศึกษามหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย แล้วรวบรวมข้อมูลตามประเด็น นำมาเรียบเรียงนำเสนอในรูปแบบการ

บรรยาย โดยการหาค่าความถี่

ผลการวิจัย

1. จากการศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อปัญหาในทักษะการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย พบว่านักศึกษามีปัญหาทางด้านทักษะการพูดสื่อสาร คิดเป็นร้อยละ 50 ทักษะการเขียน คิดเป็นร้อยละ 34 ทักษะการอ่านและการฟัง คิดเป็นร้อยละ 16 ของประชากรกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด คิดเป็นร้อยละ 82.20

2. จากการจัดกิจกรรมการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน เพื่อส่งเสริมทักษะการสอนชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อกิจกรรมการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย พบว่านักศึกษาได้มีการออกแบบสื่อการสอนโดยการนำเสนอตามลำดับขั้นตอน และสอดคล้องสื่อผลมือ สื่ออิเล็กทรอนิกส์ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06

3. จากการศึกษาในการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา โดยใช้แบบสอบถามความพึงพอใจต่อการนำเสนอรูปแบบการเรียนวิชาภาษาไทย พบว่านักศึกษได้นำเสนอนวัตกรรมใหม่ ๆ อย่างเป็นขั้นตอน โดยเรียงลำดับจากง่ายไปหายาก โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05

อภิปรายผล

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั้ง 2 ส่วนแล้วสามารถอภิปรายผลการวิจัยได้ดังนี้ การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทยชั้นปีที่ 4 มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตล้านนา ปีการศึกษา 1/2562 ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .69 รายงานพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยจากมากที่สุดได้แก่ ด้านกิจกรรมการแลกเปลี่ยนประสบการณ์เรียนรู้ ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมที่แลกเปลี่ยนการเรียนรู้ทั้งทักษะการพูดและทักษะการเขียนจะได้ประสบการณ์ต่าง ๆ เกี่ยวกับการเรียนการสอนเป็นการนำเสนอวิธีการสอนที่หลากหลายเช่น การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้น

เฉพาะหน้า เกี่ยวกับทักษะของ P D C A ของเดมมิ่ง ทักษะนี้ช่วยให้นักศึกษารู้จักวางแผน การเรียนการสอน รู้จักการลงมือปฏิบัติ รู้จักการตรวจสอบผลการปฏิบัติและรู้จักการปรับ ประยุกต์วิธีการการสอนต่าง ๆ ให้เหมาะสมกับสถานการณ์ของห้องเรียน ซึ่งสอดคล้องกับ งานวิจัยของ **ระพีพัฒน์ หาญโสภณและคณะ** (2563: บทคัดย่อ) การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนร่มโพธิ์ทองธรรมวิทย์ มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย วิทยาเขตอีสาน บทคัดย่อ มีวัตถุประสงค์เพื่อ ศึกษาผลการเปลี่ยนแปลงจากการดำเนินงาน วิจัย ในแต่ละขั้นตอน องค์ความรู้ใหม่ที่เกิดขึ้น ประสพการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น และเพื่อนำ เสนอ ผลการพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21 สำหรับโรงเรียนร่มโพธิ์ทองธรรมวิทย์ โดยใช้ ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วมกลุ่มเป้าหมาย เลือกแบบเจาะจงโดยใช้ เกณฑ์ พิจารณาจากความต้องการจำเป็นที่จะพัฒนา ผลการวิจัยพบว่า การเปลี่ยนแปลง องค์ความรู้ใหม่และประสพการณ์การเรียนรู้ที่เกิดขึ้น คือ เปลี่ยนจากเน้นครูเป็นศูนย์กลาง เป็นเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง เปลี่ยนการสอนเป็นการจัดการเรียนรู้ เปลี่ยนจากเน้นเนื้อหา เป็นเน้นกระบวนการเรียนรู้ เปลี่ยนจากเน้นบอกความรู้เป็นเน้นฝึกทักษะ เปลี่ยนบทบาท ครูที่มีหน้าที่สอนเป็นผู้ออกแบบการเรียนรู้และอำนวยความสะดวก

ด้านกิจกรรมสภาพปัญหาการเรียนการสอนการพูด แปลผลอยู่ในระดับมาก มี ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.11 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .62 รายข้อพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ย มากที่สุดคือ ข้อที่ 3 ได้แก่ ท่านพึงพอใจได้วิเคราะห์ทักษะการพูดของตนเองแบบ Deming cycle (PDCA) ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.37 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .72 **ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า** นักศึกษาได้รับประสบการณ์ตรงจากการฝึกพูด ฝึกเขียน ด้วยตนเอง กล่าวคือ รู้จักการวางแผนก่อนพูด ลงมือปฏิบัติการพูด ได้ตรวจสอบ ตรวจสอบ การพูดจึงสำเร็จไปด้วยดีและนำสู่ผลการพูด การฝึกมาปรับปรุงแก้ไขให้ดียิ่งขึ้นเพราะมีการ ดำเนินเป็นขั้นตอนโดยให้ทุกคนมีส่วนร่วมในกิจกรรม ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **อำพร อินทรปัญญา** (2554: 58) ที่กล่าวถึงการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวคิดทฤษฎีคอน สตรัคติวิสต์ว่า กระบวนการจัดการเรียนรู้มีลำดับการสอนดังนี้ **1) ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน** เป็น ขั้นที่ผู้เรียนจะได้ทราบจุดประสงค์การเรียนรู้ในแต่ละชั่วโมงและได้ทบทวนความรู้เดิมโดย การตอบคำถาม การเล่นเกม หรือการแข่งขันระหว่างกลุ่ม **2) ขั้นการจัดกิจกรรมการเรียนรู้** 2.1) ขั้นเผชิญปัญหาและแก้ปัญหาเป็นรายบุคคล เป็นขั้นตอนที่ครูเสนอสถานการณ์ปัญหา ที่อยู่ในใบกิจกรรมรายบุคคล ซึ่งเป็นการสร้างความขัดแย้งทางปัญญาโดยให้นักเรียนได้คิด และแก้ปัญหาเป็นรายบุคคลก่อน 2.2) ขั้นระดมสมองระดับกลุ่มย่อย เป็นขั้นตอนที่ครูให้

นักเรียนจับกลุ่มเพื่อ ศึกษาหาข้อสรุปแนวคิดหาคำตอบที่ได้ศึกษาจากการศึกษาเป็นรายบุคคล เพื่อนำเสนอเป็นแนวคิดของกลุ่มแต่ละกลุ่มเมื่อผู้เรียนได้มีการสนทนาแย้งแลกเปลี่ยนความคิดเห็นซึ่งกันและกันอย่างอิสระทำให้ผู้เรียนได้เปรียบเทียบความคิดเห็น และ 2.3) ขั้นไตร่ตรองระดับกลุ่มใหญ่ เมื่อนักเรียนแต่ละกลุ่มทำกิจกรรมเสร็จเรียบร้อยแล้ว สุ่มนักเรียนออกมานำเสนอคำตอบหน้าชั้นเรียน เพื่อนช่วยกันซักถาม แสดงความคิดเห็นและตรวจสอบความถูกต้อง เพื่อเป็นการทดสอบความเข้าใจของนักเรียน โดยครูคอยกระตุ้นด้วยคำถามและให้นักเรียนกลุ่มที่มีคำตอบแตกต่างจากกลุ่มที่นำเสนอไปแล้วออกมานำเสนอหน้าชั้นเรียน ครูนำเสนอวิธีการแก้ปัญหาอื่น ที่นอกเหนือจากวิธีการแก้ปัญหานั้นที่นักเรียนนำเสนอเพื่อเป็นทางเลือกในการแก้ปัญหของ นักเรียน 3) **ขั้นฝึกทักษะ** นักเรียนได้ฝึกทักษะจากแบบฝึกทักษะที่ครูสร้างขึ้น เป็นสถานการณ์ที่หลากหลาย คล้ายคลึงกับสถานการณ์เดิมหรือสถานการณ์ที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันของนักเรียน นักเรียน เลือกทางเลือกที่เหมาะสมเพื่อเป็นแนวทางในการแก้ปัญหการที่นักเรียนสามารถแก้ปัญหที่ที่หลากหลายคล้ายคลึงกับสถานการณ์เดิมจะช่วยให้นักเรียนสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันได้ และช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะเพื่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจที่แท้จริง

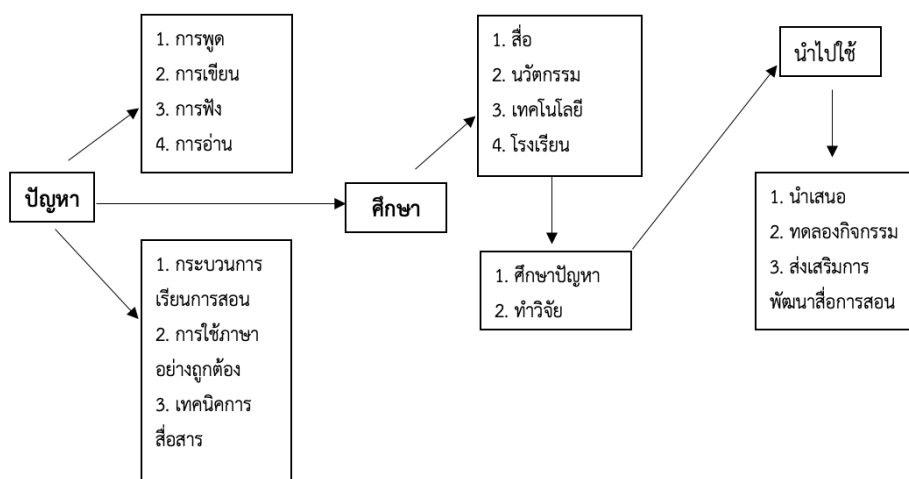
ด้านกิจกรรมสภาพปัญหาการเรียนการสอนการเขียน โดยรวม แปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.09 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .68 รายข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 8 ได้แก่ ท่านพึงพอใจต่อร่วมกันแก้ปัญหการเขียนแล้วกำหนดเป็นองค์ความรู้ร่วมกัน มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.31 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .85 **ที่ป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า** นักศึกษาพึงพอใจที่ได้เรียนรู้แบบระบบหรือรูปแบบที่รู้จักการเขียนโดยมีหลักเกณฑ์ที่เป็นรูปธรรม มีหลักการที่ชัดเจน และที่สำคัญคือ ช่วยให้นักศึกษามีเป้าหมายที่จะเขียนและเขียนอธิบายตามเป้าหมายนั้น ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ตินนา แคมมณี** (2550, หน้า 51-57) ที่ได้อธิบายว่า รูปแบบการเรียนการสอนมีองค์ประกอบสำคัญ ดังนี้ 1) **ปรัชญา** ทฤษฎีหลักการแนวคิดหรือความเชื่อที่เป็นพื้นฐานของรูปแบบนั้น 2) **มีการ บรรยายและอธิบายสภาพ หรือลักษณะของการจัดการเรียนการสอนที่สอดคล้องกับหลักการที่ยึดถือ** 3) **มีการจัดระบบ** คือ มีการจัดองค์ประกอบและความสัมพันธ์ขององค์ประกอบของระบบ ให้สามารถนำผู้เรียนไปสู่ เป้าหมายของระบบ หรือกระบวนการนั้น ๆ และ 4) **มีการอธิบาย หรือ ให้ข้อมูลเกี่ยวกับ วิธีสอน และเทคนิคการสอน** ที่จะช่วยให้กระบวนการเรียนการสอนนั้น ๆ เกิดประสิทธิภาพสูงสุด

ด้านกิจกรรมพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนตามลำดับ ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 8 ได้แก่ ท่านพึงพอใจที่ได้นำเสนอโดยใช้ความสามารถในบทบาทของครู มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.27 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .74 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า นักศึกษาพึงพอใจที่รู้หลักการนำเสนอตามแนวทางของบทบาทของครูผู้สอนที่มีบทบาทในการเรียนการสอนที่ประกอบด้วย กระบวนการสอนหรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งได้รู้วิธีสอนซึ่งถือว่าเป็นเทคนิคการสอนที่นักศึกษาจะต้องนำไปใช้ในชีวิตจริงโดยถือว่าเป็นการพัฒนาพัฒนารูปแบบการเรียนการสอน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ทิตสนา แคมมณี** (2550, หน้า 51-57) ที่ได้ให้ความหมายของรูปแบบการเรียนการสอนว่า หมายถึง สภาพลักษณะของการเรียนการสอนที่ครอบคลุมองค์ประกอบสำคัญ ซึ่งได้รับการจัดไว้อย่างเป็นระเบียบตามหลักปรัชญาทฤษฎีหลักการ แนวคิดหรือความเชื่อต่าง ๆ ประกอบด้วย กระบวนการ หรือขั้นตอนสำคัญในการเรียนการสอน รวมทั้งวิธีสอน และเทคนิคการสอนต่าง ๆ ที่สามารถช่วยให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามทฤษฎี หลักการหรือแนวคิดที่ยึดถือ ซึ่งได้รับการพิสูจน์ทดสอบว่า สามารถใช้เป็นแบบแผนในการเรียนการสอนให้บรรลุวัตถุประสงค์เฉพาะของรูปแบบนั้น

กิจกรรมนำเสนอรูปแบบการส่งเสริมทักษะการสอน โดยรวมแปลผลอยู่ในระดับมากมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .77 ข้อที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือข้อที่ 1 ได้แก่ ท่านพึงพอใจต่อการใช้กิจกรรมการเรียนรู้ประยุกต์ใช้ในรูปแบบทักษะการสอนภาษาไทยเสมอ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.25 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ .84 ที่เป็นเช่นนี้สามารถอธิบายได้ว่า การเรียนรู้รูปแบบการสอนต่าง ๆ หรือเรียกว่า Method Teaching อย่างถ่องแท้จะสามารถประยุกต์ใช้ในรูปแบบการสอนทักษะภาษาไทยได้ทั้งการพูดและการเขียนเพราะทุกวิธีการสอนจะเน้นความรู้ที่เชื่อมโยงจากสิ่งเร้าต่าง ๆ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ **ทิตสนา แคมมณี**. (2550 : 51-52) ที่เชื่อว่า การเรียนรู้เกิดจากการเชื่อมโยงระหว่างสิ่งเร้ากับการตอบสนอง ซึ่งมีหลายรูปแบบ บุคคลจะมีการลองผิดลองถูก ปรับเปลี่ยนไปเรื่อย ๆ จนกว่าจะพบรูปแบบการตอบสนองที่สามารถให้ผลที่พึงพอใจมากที่สุด เมื่อเกิดการเรียนรู้แล้ว บุคคลจะใช้รูปแบบการตอบสนองที่เหมาะสมเพียงรูปแบบเดียวและจะพยายามใช้รูปแบบนั้นเชื่อมโยงกับสิ่งเร้าในการเรียนรู้ต่อไปเรื่อย ๆ ตามกฎแห่งผลที่พึงพอใจ (Law of Effect) กล่าวคือ เมื่อบุคคลได้รับผลที่พึงพอใจย่อมอยากจะเรียนรู้ต่อไป แต่ถ้าได้รับผลที่ไม่พึงพอใจ จะไม่อยากจะเรียนรู้ ดังนั้น การได้รับผลที่พึงพอใจ จึงเป็นปัจจัยสำคัญในการเรียนรู้

องค์ความรู้จากการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยได้องค์ความรู้ดังนี้ ได้ทราบปัญหาการเรียนการสอนที่เกิดขึ้น โดยใช้แนวทางแก้ปัญหาในการเรียนการสอนแต่ละด้าน เช่น การพูด การเขียน การฟัง การอ่าน และสามารถแก้ปัญหา โดยวิธีการทำวิจัย และได้องค์ความรู้ด้านเทคนิคการสอนแบบใหม่หรือแบบที่เหมาะสมแต่ละสถานการณ์

สรุป

วัตถุประสงค์ของการวิจัยคือ 1) เพื่อศึกษาสภาพปัญหาการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย 2) เพื่อพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย และ 3) เพื่อนำเสนอรูปแบบพัฒนาทักษะการเรียนการสอนของนักศึกษาสาขาวิชาการสอนภาษาไทย ผลการวิเคราะห์ข้อมูลสามารถตอบวัตถุประสงค์การวิจัยได้ดังนี้

1) ด้านสภาพปัญหาการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอน ได้ผลโดยรวมมีผู้เห็นด้วยคิดเป็นร้อยละ 82.20

2) ด้านการพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนได้ผลโดยรวม 4 ด้าน แผลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.06 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.69

3) ด้านการนำเสนอรูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการสอนได้

ผลโดยรวมแปลผลอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.05 และมีส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.77

ส่วนข้อเสนอแนะด้านสภาพปัญหาการเรียนวิธีการสอนคือ ควรมีวิธีใช้คำศัพท์ที่เน้นคำยากให้มากขึ้น และเน้นการพูดและเขียนตามหลักความนิยมให้มาก ด้านสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิธีการพูดคือ ควรมีโอกาสกรรมการพูดมากขึ้น ด้านสภาพปัญหาการเรียนการสอนวิธีการเขียนคือ ควรเพิ่มผู้ชำนาญการเขียน ด้านรูปแบบการกิจกรรมนำเสนอส่งเสริมทักษะการสอนคือ ควรมีวิธีการใช้คำศัพท์ที่เน้นคำยากให้มากขึ้น และด้านกิจกรรมพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนคือ ควรเพิ่มเทคนิคการรายงานให้มากขึ้น

บรรณานุกรม

- ขวัญชัย ขวณาและคณะ. (2559). การพัฒนารูปแบบการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. **รายงานวิจัย**. สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมสวัสดิการและสวัสดิภาพครูและบุคลากรทางการศึกษา (สกสค.).
- พิมพ์พันธุ์ เตชะคุปต์ & พเยาว์ ยินดีสุข. (2557). โดยครูถือเป็นปัจจัยสำคัญในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาจำเป็นต้องปรับเปลี่ยนเพื่อให้สอดคล้องต่อการเตรียมคนในศตวรรษที่ 21. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ระพีพัฒน์ หาญโสภณและคณะ. (2563). การพัฒนาทักษะการเรียนรู้ในศตวรรษที่ 21. สำหรับโรงเรียนร่มโพธิ์ทองธรรมวิทย์. มหาวิทยาลัยมหามกุฏราชวิทยาลัย. วิทยาเขตอีสาน.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2551). **ประเมินผลการปฏิรูปการเรียนรู้โรงเรียนสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ**. สำนักงานคณะกรรมการ การศึกษาเอกชนกรมสามัญศึกษากรมอาชีวศึกษา กรุงเทพมหานครเทศบาลและสำนักงานตำรวจแห่งชาติ.
- สุมาลี ชัยเจริญ. (2547). การพัฒนากระบวนการสร้างความรู้ของผู้เรียนตามแนวคอนสตรัคติวิสต์โดยความร่วมมือของครูและนักการศึกษา. วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรบัณฑิต. มหาวิทยาลัยขอนแก่น.
- อำพร อินทปัญญา. (2554) การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้คณิตศาสตร์ตามแนวคิดทฤษฎี

**คอนสตรัคติวิสต์ที่เน้นทักษะการแก้ปัญหาและการคิดวิเคราะห์เรื่องการ
ประยุกต์.** กรุงเทพมหานคร : สำนักงานวิจัยแห่งชาติ.

ทิตินา แคมมณี. (2550). **ศาสตร์การสอน.** กรุงเทพมหานคร : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

สุจิตรา บุญยรัตน์พันธ์(2546) **วิจัยสังคมศาสตร์ – วิจัยรัฐศาสตร์.** พิมพ์ลักษณ์ :
กรุงเทพมหานคร : สถาบัน

บัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์บัณฑิต

พระธรรมปิฎก (ป.อ. ปยุตโต). (2538). **พจนานุกรมพุทธศาสตร์ ฉบับประมวลธรรม.**
กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์มหาจุฬาลงกรณ์ราชวิทยาลัย.

สำนักงานคณะกรรมการแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ. (2559). **แผน
พัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 ปี พ.ศ. 2560-2564,**
กรุงเทพมหานคร : สำนักนายกรัฐมนตรี.